

Kázání Růžďka 15.3.2020

Omyjte se, očistěte se!

Vstupní slovo: ***Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. (Žalm 46, 2-3)***

Píseň 638

Modlitba

Čtení: Matouš 25, 31-46

Chvály

Text kázání: Izajáš 1, 16-20

Bratři a sestry,

jako lidstvo čelíme něčemu, co nás přesahuje. Čelíme pandemii, která nemá ve světě obdoby. Když se ale podíváme do historie, tak víme, že tu a tam přicházely na svět morové, ale i jiné rány. A když se podíváme do Bible, ran je tam popsanych také mnoho. A když bychom si četli knihu Zjevení, jistě bychom mohli vnímat to, co se děje, jako **znamení poslední doby před druhým příchodem Pána Ježíše, kdy přijde soudit tento svět a každého člověka**. Pán Ježíš ještě nepřišel, avšak už při příchodu pandemie můžeme vyzorovat, že je to podobné, jako např. před potopou světa. Mnozí tomu tehdy nevěřili, žili si zaslepeně svůj život, v hojnosti, v zábavě a neposlušali Boží varování. Neposlechli a zemřeli. Tady ještě nezaznělo ani to Boží varování, ale varování hygieniků, zdravotníků, zpravodajů. Přesto mnozí tohle varování nedbali a stále někteří nedbají. Někteří situaci stále podceňují, chovají se sobecky a nezodpovědně. Jako lidstvo bychom měli táhnout za jeden provaz. Stojíme v boji proti neviditelnému nepříteli, který se dá porazit. Avšak je potřeba mít disciplínu. Velice tedy záleží na tom, jak se každý z nás bude chovat. Zda budeme myslet jen na sebe, budeme bezohlední, anebo jestli si budeme uvědomovat každý svou zodpovědnost a budeme dodržovat přísnější hygienu

Nechovejme se jako ti kozlí z Ježíšova podobenství. Četli jsme v něm, že **až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů**. Dle tohoto podobenství se bude na Božím soudu posuzovat, kdo má ovčí a kdo kozlí charakter. Ovce budou zachráněny pro život věčný, kozlí naopak budou zatraceni. Ovce jsou zde ti, kteří nemyslí sobecky jen na sebe, ale pokorně dodržují doporučení a nevzdorují příkazům. Kozlí jsou pak ti, kteří jsou bezohlední, starají se o to, aby bylo dobře především jim samotným, právě na úkor druhých. A tak můžeme právě v těch krizových situacích vidět, jak někteří lžou, že nebyli v Itálii, jen aby nemuseli být v karanténě, a přitom mimo karanténu nakazili další. Můžeme vidět, jak někdo mnohonásobně předražuje roušky, tak aby vydělal na nouzi potřebných. Tam není žádná solidarita. Můžeme vidět, jak paní, která má plný vozík toaletních papírů, se přetahuje se starou babičkou o poslední balík. A jak to máme my? Když jde do tuhého, myslíme na sebe, nebo na druhé?

Ten **nouzový stav**, co prožíváme, má několik pozitivních rovin. Tou první rovinou je, že můžeme sami u sebe vyzorovat, zda máme ovčí, anebo kozlí charakter. Zda jsem mírný, ochotný, milosrdný, anebo naopak sobecký, neústupný, vzdorovitý a trkající. Mnoho lidí to nevidí a ve své sebestřednosti zůstávají zaslepení. Avšak ten, kdo pozná, že jeho srdce je zlé a sobecké, ten to může napravit, dokud je čas! Na druhou stranu, **čas se nachýlil**. Takže, **jestliže dnes uslyšíš jeho hlas, nezatvrzuj své srdce, ale čiň pokání**. Vyznej svou bídu a hřích, a pros Pána Ježíše, aby ti **stvořil nové a čisté srdce**. Aby proměnil kozla v ovci. Budeme-li blízko Bohu, pak bude i náš charakter proměňován Boží láskou. A naopak, když se Bohu vzdalujeme, náš charakter se zase začne kazit a začne vystrkovat rohy. A Bůh nám chce být nablízku i v těchto těžkých dnech. V Kristu je s námi až do skonání světa, zaslíbil to. Proto se nebojme!

Dalším pozitivem **nouzového stavu** je, že skončila zábava, zastavili se všechny sportovní a kulturní akce. Co bylo samozřejmostí, je pryč. Nabourány jsou všelijaké naše jistoty. V takových chvílích, když lidem bylo úzko, začali o to více hledat Boha. Nám zatím ještě není moc úzko, vždyť jsme doposud žili v nejlepší době a v hojnosti. Máme však nyní více času Boha hledat. Je to obrovská příležitost **smířit se s Bohem**. A máme také více času na své blízké. Můžeme to vnímat jako darovaný čas. Nacházíme se v postní době, kde bychom měli zpomalit a ztišit se. Letos k tomu máme neobvyklou příležitost. Oprostit se od uspěchaného a požitkářského stylu života, zklidnit se, odpočinout v Bohu a začít hledat ty pravé hodnoty lidského života. Hodnoty, které jsme poztráceli. Lásku, přátelství, věrnost, poctivost, milosrdenství, zájem o druhé, následování příkladu Ježíše Krista. Více času bychom měli věnovat i osobní zbožnosti, ponořit se do Boží přítomnosti, skrze modlitbu a Boží slovo poznávat, jaký Bůh je. Nově objevit sílu modlitby a objevit pravou podstatu půstu.

Bratři a sestry, ten **nouzový stav** by nás měl vést také k zamyšlení. Měl by nás vést ke změně. A jelikož je to globální problém, pak samozřejmě můžeme přemýšlet o tom, zda to není Boží záměr. Zda Bůh tuto ránu nedopustil, aby se lidem otevřeli oči. Na druhou stranu můžeme samozřejmě vidět nemoci jako důsledek toho, že lidstvo odmítlo žít podle Božích řádů. A můžeme to vidět právě na příkladu těch hygienických pravidel. Nějakým způsobem je kdesi v Číně někdo, byť nevědomky porušil a nový vir byl na světě. Další se chovali nezodpovědně, a tak se rozšířil. My jsme nabádáni vládou a hygieniky

k dodržování určitých hygienických pravidel, abychom zamezili nebo alespoň zpomalili jeho šíření. Někteří lidé se ale na vládní činitele zlobí za zákazy, které vydali. A vláda vysvětluje, že to není proto, aby se nám vedlo hůře, ale právě naopak, pro naši ochranu. **Není moci, leč moci od Boha.** A tak každá vláda je autoritou od Boha danou a má se poslouchat. Zvláště v těchto případech. Modleme se za vládu, zdravotnický personál a všechny potřebné služby, aby měly moudrost, sílu a ochranu.

Nicméně tak jako byla v **nouzovém stavu** zavedená přísná opatření, tak dal Bůh lidstvu Desatero přikázání také pro naši ochranu. Avšak tím, že my lidé porušujeme Boží zákony, pak čelíme pandemii mnohem horší. Pandemii, která nezabíjí tělo, ale pandemii, která zabíjí duši. Nákaza hříchem pokazila zemi před potopou, ale i nyní je země pokažená. Slovu hřích se tento svět směje. Lidské zvrácenosti se místo Božích zákonů stávají normou, protože všichni přece máme svobodu. Mnozí ve své rozmařilosti nepotřebují Boha a další ho dokonce odmítají. Avšak svět se mění, jeho požitky a jistoty se rozpadají jako domeček z karet, jen **Kristus zůstává stále tentýž, včera, dnes i na věky.** Kéž by v tom všem jsme mohli všichni slyšet Boží volání, neboť Bůh chce zachránit mnohé. **Přeje si, aby všichni došli spásy.**

A tak když jsme u proroka Izajáše četli výzvu, **Omyjte se, očist'te se, odklid'te mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo,** pak se týká tato výzva mne i tebe! Netýká se pouze těch, kteří ještě neuvěřili v Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, týká se ale také nás křesťanů. A tak jak jsme hygieniky vybízeni, abychom se o to více umývali a desinfikovali i preventivně, tak je to podobné i v tom duchovním smyslu. Co pro nás křesťany znamená to omytí? Jít v modlitbě ke Kristu a vyznat mu své hříchy. A je dobré tak činit neustále. My křesťané někdy otupíme, otupí naše svědomí, necítíme vinu a nepovažujeme za nutné se pořád očišťovat. Avšak Bible nás na druhou stranu učí, co je opravdové pokání. **Odklid'te mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro.** Není to jen o slovech, ale právě o činech. O změně. O odvrácení se od skutků, které se Bohu nelíbí. Od skutků, které rozšiřují nákazu zla. V tento čas zde máme obrovskou příležitost opravdově odklidit z Božích očí to, co nás od Boha vzdaluje. A naopak, máme obrovskou příležitost se učit konat dobro. Nasadit se ochotně ku pomoci. Všimát si věcí, které jsme pro svou rozmařilost a zábavu už neviděli. Vážít si jeden druhého. Všimát si, co ten druhý potřebuje. **Hledat právo a spravedlnost, umět se zastat slabých, ujímat se potřebných, začít se modlit za druhé a nebýt k nim lhostejní.**

Bůh nás k tomu vyzývá. **Pojd'te, projednejme to spolu.** Co těmito slovy myslí? Abychom s Ním vstoupili do rozhovoru, do jednání, do vztahu. Zve nás k modlitbách a naslouchání, zve nás do své přítomnosti. Víte, mnozí lidé se v těchto dnech bojí. Bojí se smrti. A někteří křesťané se zase bojí, že pokud přijde Pán Ježíš, že nejsou připraveni. Že budou usvědčeni a nakonec odsouzeni k zatracení. Jak kdosi řekl, strach se šíří ještě rychleji než virus. Nemusíš zůstat sám se svým strachem. Bůh tě přece volá k sobě. A chce s tebou projednat zásadní věc. **I kdyby tvoje hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.** Tato nabídka nemusí být pro tebe pouze informací. Může se stát skutečností. Stačí jít k Němu a litovat svých vin. A pak samozřejmě věřit, že Kristus zemřel i za tvé hříchy. I kdyby byly rudé jako purpur, budou vymazány. Nebudou už nikdy připomínány. Ani na Božím soudu. V Bibli máme na mnoha místech svědectví, kdy se Boží lid vzdalil Hospodinu. Důsledkem toho byly různé rány. Nemoci, meč, neúroda a hlad. Ovšem vždycky když se lid pokořil před Bohem a činil pokání, vždycky Bůh dodržel svá zaslíbení. I v tom dnešním textu ho máme: **Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země.** Kéž by v těchto dnech celý svět poznal svou bídu a zaslechl Boží volání. Přečteme si ještě verše, které předchází tomu dnešnímu textu z proroka Izajáše. **Ach, pronárode hříšný, lide obtížený vinou, potomstvo zlovolníků, synové šířící zkázu! Opustili Hospodina, Svatého, Boha Izraele, znevážili, odcizili se mu. Nač vás ještě bít? Jste jen umíněnější. Hlava je celá chorá a celé srdce zemdlené. Od hlavy až k patě nic zdravého není. Samá modřina a jizva i čerstvá rána, nejsou vymačkány ani obvázány ani ošetřeny olejem. Vaše země je zpustošená, vaše města vypálená ohněm, vaši půdu vám před očima vyžírají cizáci; je zpustošená, cizáky podvrácená.** Synové šířící zkázu... V médiích můžeme sledovat mapu, jak se šíří nákaza koronaviru. Představte si ale takovou mapu, jak se šíří morální zkaženost. Tam už je to mnohem horší. Avšak Kristův kříž je lékem. Nechme se uzdravit Kristem. Kdo se Jím zaštití, nemusí se bát nemoci ani smrti. Kdo Jej ale odmítne, ten zahyne ve svém hříchu. **Když však odmítnete a budete se zpěčovat, bude vás požírat meč.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.** Svět se mění, nevíme, co bude, nemáme jistoty, jednu však máme. Kristus je stále stejný. Tento lék zabírá. A Bůh tě vybízí, aby ses dal na Boží stranu. Pokud tak učiníš, pokud svůj život ukryješ v Bohu, pak se jistě nemusíš bát. Amen. Modlitba Píseň 622

Slovo poslání: 1. Petrova 5, 5b- 9

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen píseň 636

